

Tante Besje (2)



Kent u haar nog? Tante Besje, over wie ik op 15 september 2010 een hersenspinsel schreef? Ik schreef toen dat ze al oud was, maar nog steeds op “haar zelf” woonde. Dat de burens haar een handje hielpen en dat ook de thuiszorg een trouwe bezoeker was. Daarvan kwamen dagelijks zo’n 7 zusters Clivia, die haar onder meer hielpen met opstaan, wakker worden moest wel ze zelf, wassen en aankleden, ontbijt klaarmaken, steunkousen aantrekken, middageten

koken en de vaat afwassen en ’s avonds weer haar hansopje helpen aandoen en onder de wol stoppen. Druk, druk, druk..... dus bij tante Besje, maar toch was ze eenzaam. Die zusters Clivia 1 t/m 7 hadden namelijk geen tijd om een praatje met haar te maken, want ze kregen maar zoveel minimale tijd om tante Besje’s leven dragelijk te maken. De verzorging liet in feite niets te wensen over, maar de aandacht, de attentie was minimaal en daarom zag ze het soms niet meer zitten en zou ze weg willen wezen.

Alleen.... Tante Besje is een taaie en de laatste zes jaar is ze redelijk goed doorgekomen en zelfs letterlijk “zonder vallen en opstaan”. Af en toe wankelde ze wel eens als ze met haar rollende ondersteuner op pad was en een verkeersdrempel moest nemen of een beetje schielijk van haar stoel opstond en er meteen de sokken in wilde zetten, maar ze bleef steeds fier overeind. Ze komt nu niet veel meer buiten, want de bewegingsorganen doen het niet meer zo soepel, het zicht is minder geworden en ze kan het soms niet meer zo goed ophouden. Gelukkig heeft ze schattebouten van burens, die de boodschappen voor haar doen, haar straatje voor haar schoonvegen, de kliko aan de straat zetten, enz. Binnen in haar bedoeninkje kan ze nog goed uit de voeten. Tussen sofa en de elastiekekousenaantrekstoel en de vele bijzettafeltjes is een rollateroute uitgezet door haar buurman, waardoor ze zich prettig kan voortbewegen door haar huiskamer en gemakkelijk bij alle spullen kan, die ze nodig heeft om een redelijk leven te hebben.

En ze heeft nog steeds veel aanloop. Nog steeds diezelfde 7 zusters Clivia, zij het in nog minder uren dan voorheen en nog zwijgzamer, en allerlei gespreksmijnheren en praatmevrouwen over het seniorenvervoer, de bijzondere bijstand, voor het invullen van allerlei aanvraagpapieren met vragen in vaak onbegrijpelijk Nederlands en waarbij ze dan ook nog willen weten hoe laag haar inkomen is. Want dat is in haar geval alleen haar AOW en nog een klein pensioentje uit de tijd dat ze nog kuisvrouw was bij een rijke Belgische familie, die na de Grote Oorlog in Nederland was blijven wonen. En hoe gek het misschien ook klinkt, ze kan dat met hulp van anderen nog redelijk bedibberen.

Maar nu heeft ze weer nieuwe schrik gekregen. In de krant las ze dat de belastingsaangifte, de aanvragen voor huursubsidie en zorgtoeslag en allerlei andere financiële op de beenhouders voortaan via de computer moeten worden gedaan.

Voor tante Besje was het wordt computer te Engels en daarom zegt ze altijd compoester als ze die machien bedoelt. En dus zit tante Besje nu wel een beetje in paniek, want ze heeft geen compoester, heeft er ook geen verstand van, kan er ook geen betalen en vindt het allemaal te ingewikkeld om dat nog te leren.

Daarom is ze lid geworden van de KBO, want die neemt het voor haar en nog 1,2 miljoen lotgenoten, die ook geen compoester hebben, op door aan de grote meneren in Den Haag te vragen om voor die groep mensen een vangnet te organiseren, zodat ze toch aangifte kunnen doen en ondersteuning kunnen vragen. En wat las ze enkele maanden terug in diezelfde Provinciale Walcherse Courant voor Zeeland? Wel de “werkgroep predicatie” van dit orgaan schreef in haar dagelijkse overweging met de officiële naam Commentaar “dat de Unie KBO helemaal het verkeerde pad had gekozen. Ze vonden het wel sympathiek dat de KBO het voor deze mensen opnam, maar ze gooiden wel te snel de handdoek in de ring”. Nooit geweten dat de KBO ook een boks- of judoafdeling heeft. “Computerprogramma’s zijn tegenwoordig bijna intuïtief te bedienen. Internet is geen onbegaanbare weg, maar hooguit een route waar je je aandacht bij moet houden en dat de meeste ouderen dat best kunnen opbrengen.” En als klap op de vuurpijl hadden ze in de meningenpeiler van die dag de stelling “Ouderen moeten verplicht worden een computercursus te volgen”. Toen ik dat alles las, kreeg ik bijna een spontane bibberatie in de knieën en kon ik geen woord meer uitbrengen. Hoe bestaat het dat



mensen, die denken de wijsheid in pacht te hebben, zo iets durven neer te schrijven. Hoe wil je dat de meerderheid van de hoogbejaarden, de dementen, bijna blinden en doven, reumatikers en mankloppers, intuïtief de aanvraagformulieren op de diverse websites invullen en dat “geheel naar waarheid”, zo niet dan krijgt u een flinke boete, waarvan men intuïtief in tranen uitbarst en waar u voor het betalen daarvan via de computer een beroep moet doen op hulp via de bijzondere bijstand, waarbij u dan ook alles weer “naar waarheid” moet invullen. Hopelijk hebben ze op dat moment wel een klare blik, werken de handspieren naar behoren en laat de werking van hun brein niet te wensen over. En dan te bedenken dat de aanvoerder van die “werkgroep predicatie” zelf al tot onze doelgroep behoort. Want in het artikel in de krant, waarin van zijn benoeming tot hoofdschrijver kond werd gedaan, staat vermeld dat de brave borst 57 jaar is. Welkom bij de KBO !



Augustinus

Oh ja, nog even de uitslag van de peiling: 20% van de beantwoorders was het met de predikanten eens en 80% niet. Het is maar dat je als journalist weet wat onder “het volk” leeft.